Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
YVES BOT
της 1ης Μαρτίου 2016[1]

Υπόθεση C-43/15 P

BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH
κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

«Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Μερική απόρριψη αιτήσεως καταχωρίσεως — Διαδικαστικοί κανόνες σχετικά με την άσκηση προσφυγής περί αναθεωρήσεως αποφάσεως του τμήματος ανακοπών — Κύρια προσφυγή της αιτούσας κατά τα άρθρα 58 έως 64 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Αντίθετη προσφυγή της ανακόπτουσας ασκηθείσα στο πλαίσιο του υπομνήματος αντικρούσεως βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 216/96 — Παραδεκτό της αντίθετης προσφυγής — Περιεχόμενο του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 216/96 — Απουσία διαδικαστικών εγγυήσεων — Προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως και παραβίαση της αρχής της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως — Παραβίαση δεδικασμένου — Εξουσία του δικαστή — Λόγος δημοσίας τάξεως που πρέπει να λαμβάνεται αυτεπαγγέλτως υπόψη από τον δικαστή της Ένωσης»

I – **Εισαγωγή**

1. Η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως εντάσσεται στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής που ασκήθηκε από την LG Electronics Inc.[2] επί αιτήσεως καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος «compressor technology», που κατατέθηκε ενώπιον του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) από την BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH[3]. Επιδιώκει την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 4ης Δεκεμβρίου 2014, BSH κατά ΓΕΕΑ – LG Electronics (compressor technology)[4].

2. Η εν λόγω αίτηση αναιρέσεως έχει δύο σκέλη.

3. Αφενός, επιτρέπει εκ νέου στο Δικαστήριο να εξειδικεύσει τις περιπτώσεις στις οποίες ο δικαστής της Ένωσης, προς εκπλήρωση του σχετικού με την εκτίμηση της νομιμότητας καθήκοντός του, υποχρεούται να εξετάσει αυτεπαγγέλτως νομικό ισχυρισμό.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

2 — Στο εξής: LG ή ανακόπτουσα.

3 — Στο εξής: BSH ή αιτούσα.

4 — T-595/13, EU:T:2014:1023 (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση).

4. Αφετέρου, επιτρέπει στο Δικαστήριο να αποφανθεί επί της οργανώσεως και της ασκήσεως των προσφυγών που προβλέπονται ενώπιον του ΓΕΕΑ και σκοπούν στην αναθεώρηση των αποφάσεων των τμημάτων ανακοπών. Ειδικότερα, το Δικαστήριο θα καθορίσει το περιεχόμενο και τις λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 216/96 της Επιτροπής, της 5ης Φεβρουαρίου 1996, σχετικά με τον κανονισμό διαδικασίας των τμημάτων προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [5].

5. Η διάταξη αυτή προβλέπει τα εξής:

«Στις διαδικασίες inter partes ο διάδικος εναντίον του οποίου ασκείται η προσφυγή μπορεί, στο υπόμνημα απαντήσεώς του, να διατυπώσει αιτήματα που να έχουν ως αντικείμενο την ακύρωση ή την αναθεώρηση της προσβαλλόμενης απόφασης σχετικά με ένα σημείο το οποίο δεν έχει αναφερθεί στην προσφυγή. Τα αιτήματα αυτά καθίστανται άνευ αντικειμένου σε περίπτωση απόσυρσης της προσφυγής από τον προσφεύγοντα.»

6. Στην υπό κρίση υπόθεση, η BSH άσκησε, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα [6], προσφυγή για την αναθεώρηση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών όσον αφορά έναν πολύ περιορισμένο κατάλογο προϊόντων, ενώ η LG άσκησε αντίθετη προσφυγή επιδιώκοντας την αναθεώρηση της αποφάσεως αυτής όσον αφορά έναν πολύ μεγαλύτερο κατάλογο προϊόντων, τούτο δε με το υπόμνημα αντικρούσεώς της κατά το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96.

7. Με απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2013 [7], το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ (στο εξής: τμήμα προσφυγών) απέρριψε την προσφυγή της BSH και δέχθηκε τα αιτήματα της LG.

8. Η νομιμότητα της αποφάσεως αυτής αμφισβητείται στην υπό κρίση υπόθεση.

9. Μολονότι η προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αφορούσε αποκλειστικά την επί της ουσίας εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθεμένων σημείων προς τον σκοπό της καταχωρίσεως του σήματος «compressor technology», εντούτοις η αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου εγείρει δύο αμιγώς δικονομικά ζητήματα, σχετικά, αφενός, με την εξουσία του δικαστή και, αφετέρου, με την ύπαρξη και τη νομιμότητα ενός ένδικου βοηθήματος.

10. Σχετικά με την εξουσία του δικαστή, θα προτείνω στο Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση όχι βάσει των λόγων που προβάλλει η BSH ενώπιον του Δικαστηρίου, αλλά επειδή το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως δύο λόγους δημοσίας τάξεως, που αντλούνται, πρώτον, από την αναρμοδιότητα του τμήματος προσφυγών να αναθεωρήσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών για προϊόντα άλλα από εκείνα που ανέφερε η αιτούσα στην κύρια προσφυγή της και, δεύτερον, από την προσβολή, στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, του δικαιώματος ακροάσεως της αιτούσας.

11. Κατά το μέτρο που οι δύο αυτοί λόγοι αποτέλεσαν αντικείμενο κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως ενώπιον του Δικαστηρίου, θα προτείνω σ' αυτό να τους εξετάσει αυτεπαγγέλτως και να αποφανθεί το ίδιο επί της διαφοράς.

5 — ΕΕ L 28, σ. 11. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2082/2004 της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 2004 (ΕΕ L 360, σ. 8, στο εξής: κανονισμός 216/96).

6 — ΕΕ L 78, σ. 1.

7 — Υπόθεση R 1176/2012-1. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με τη διορθωτική απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2013 (στο εξής: επίμαχη απόφαση).

12. Στο πλαίσιο αυτό το Δικαστήριο θα αποφασίσει, μεταξύ άλλων, αν, βάσει τόσο των κανόνων που προβλέπονται στα άρθρα 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009 όσο και των διαδικαστικών εγγυήσεων που κατοχυρώνονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96 έχει πράγματι ως σκοπό να θεσπίσει ένδικο βοήθημα παράλληλο προς αυτό που προβλέπεται στο πλαίσιο του κανονισμού 207/2009.

13. Το Δικαστήριο θα κληθεί να άρει τη σημερινή νομική ανασφάλεια, που προκαλείται από την έλλειψη ομοιομορφίας των προσεγγίσεων των διαφόρων τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ και των διαφόρων σχηματισμών του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την ερμηνεία της διατάξεως αυτής.

14. Με τις προτάσεις μου, θα εξηγήσω τους λόγους για τους οποίους το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96 δεν μπορεί προδήλως να θεσπίζει ένδικο βοήθημα ανεξάρτητο από αυτό που προβλέπεται στα άρθρα 58 επ. του κανονισμού 207/2009. Θα υποστηρίξω, συνεπώς, ότι, κρίνοντας παραδεκτή και βάσιμη μια προσφυγή η οποία ήταν προδήλως απαράδεκτη, το τμήμα προσφυγών δεν είχε την εξουσία να αναθεωρήσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών σχετικά με προϊόντα άλλα από αυτά που αφορούσε η κύρια προσφυγή και, επομένως, υπερέβη τα όρια της αρμοδιότητάς του.

15. Επικουρικώς, θα εξηγήσω επίσης ότι προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της BSH, μη επιτρέποντάς της να καταθέσει τις παρατηρήσεις της σχετικά με την αντίθετη προσφυγή που άσκησε η LG.

16. Θα προτείνω, συνεπώς, στο Δικαστήριο να ακυρώσει την επίμαχη απόφαση και να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα αμφότερων των βαθμών δικαιοδοσίας.

II – **Το νομικό πλαίσιο της Ένωσης**

Α – *Ο κανονισμός 207/2009*

17. Ο κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα[8], καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό 207/2009, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ στις 13 Απριλίου 2009. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη τον χρόνο καταθέσεως της επίμαχης αιτήσεως καταχωρίσεως, εν προκειμένω την 24η Νοεμβρίου 2008, που είναι κρίσιμος για τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου ουσιαστικού δικαίου, η υπό κρίση διαφορά ρυθμίζεται, αφενός, από τις διαδικαστικές διατάξεις του κανονισμού 207/2009 και, αφετέρου, από τις ουσιαστικές διατάξεις του κανονισμού 40/94.

18. Το άρθρο 8 του κανονισμού 40/94, με τίτλο «Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου», η διατύπωση του οποίου επαναλήφθηκε χωρίς τροποποίηση με τον κανονισμό 207/2009, όριζε, στην παράγραφο 1:

«Κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώρηση:

[…]

β) εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα.»

8 — ΕΕ L 11, σ. 1.

19. Το άρθρο 59 του κανονισμού 207/2009, επιγραφόμενο «Πρόσωπα που νομιμοποιούνται να ασκήσουν προσφυγή και να είναι διάδικοι», αποτελεί μέρος του τίτλου VII του κανονισμού αυτού, που επιγράφεται «Διαδικασία προσφυγής». Κατά το άρθρο αυτό:

«Κάθε διάδικος σε διαδικασία για την οποία εκδόθηκε απόφαση, μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά το μέρος που η απόφαση αυτή δεν τον δικαιώνει […]».

20. Το άρθρο 60 του κανονισμού αυτού, το οποίο επιγράφεται «Προθεσμία και τύπος» και αποτελεί μέρος του ίδιου τίτλου VII, ορίζει:

«Η προσφυγή πρέπει να ασκηθεί εγγράφως ενώπιον του [ΓΕΕΑ] εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημέρα της κοινοποίησης της προσβαλλόμενης απόφασης. Η προσφυγή θεωρείται ότι έχει ασκηθεί μόνο μετά την καταβολή του τέλους προσφυγής […]».

21. Το άρθρο 63 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Εξέταση της προσφυγής», ορίζει, στην παράγραφο 2:

«Κατά την εξέταση της προσφυγής, το τμήμα προσφυγών καλεί τους διαδίκους, όποτε είναι αναγκαίο και εντός προθεσμίας που τους τάσσει, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τις κοινοποιήσεις που τους έχει απευθύνει ή για τις γνωστοποιήσεις που προέρχονται από τους λοιπούς διαδίκους.»

22. Το άρθρο 64 του κανονισμού 207/2009, με τίτλο «Απόφαση επί της προσφυγής», προβλέπει, στην παράγραφο 1:

«Μετά την εξέταση της προσφυγής επί της ουσίας, το τμήμα προσφυγών αποφαίνεται επί της προσφυγής. Δύναται, είτε να ασκήσει τις αρμοδιότητες του τμήματος που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, είτε να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα αυτό […]».

23. Εξάλλου, κατά το άρθρο 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού αυτού, οι αποφάσεις του ΓΕΕΑ «μπορούν να στηρίζονται μόνο στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση».

24. Τέλος, το άρθρο 76 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών», ορίζει, στην παράγραφο 1:

«Κατά την ενώπιόν του διαδικασία, το [ΓΕΕΑ] εξετάζει τα πραγματικά περιστατικά· εντούτοις, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχώρισης, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και τα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα.»

Β – *Ο κανονισμός (ΕΚ) 2868/95*

25. Σύμφωνα με την πέμπτη και έκτη αιτιολογική του σκέψη, ο κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94[9], προβλέπει τους αναγκαίους κανόνες για την εκτέλεση των διατάξεων του κανονισμού 207/2009, με σκοπό να εξασφαλιστεί η ομαλή εξέλιξη των διαδικασιών ενώπιον του ΓΕΕΑ.

26. Σχετικά με τους διαδικαστικούς κανόνες, συμπληρώνει, στον τίτλο Χ, τους κανόνες σχετικά με την άσκηση και την εξέταση προσφυγής.

9 — ΕΕ L 303, σ. 1.

27. Ο κανόνας 49 του κανονισμού 2868/95, με τίτλο «Απόρριψη της προσφυγής ως απαράδεκτης», ορίζει τα κάτωθι:«1. Αν η προσφυγή αντιβαίνει στα άρθρα [58 έως 60 του κανονισμού 207/2009] και στον κανόνα 48 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και παράγραφος 2 [σχετικά με το περιεχόμενο του δικογράφου της προσφυγής], το τμήμα προσφυγών την απορρίπτει ως απαράδεκτη […]

[…]

3. Αν το τέλος προσφυγής καταβληθεί μετά τη λήξη της προθεσμίας για υποβολή προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο [60 του κανονισμού 207/2009], η προσφυγή λογίζεται ως μη υποβληθείσα […]».

Γ – *Ο κανονισμός 216/96*

28. Ο κανονισμός 216/96 ορίζει, στο άρθρο 8, με τίτλο «Διεξαγωγή της διαδικασίας», τα εξής:

«[…]

2. Στις διαδικασίες inter partes, και υπό την επιφύλαξη του άρθρου [63, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009], το υπόμνημα που εκθέτει τους λόγους της προσφυγής και το υπόμνημα αντικρούσεως μπορούν να συμπληρώνονται από υπόμνημα απαντήσεως του προσφεύγοντος, το οποίο υποβάλλεται σε προθεσμία δύο μηνών από την ημερομηνία που του κοινοποιήθηκε το υπόμνημα αντικρούσεως και από υπόμνημα ανταπαντήσεως του άλλου μέρους, που υποβάλλεται σε προθεσμία δύο μηνών από την ημερομηνία που του κοινοποιήθηκε το υπόμνημα απαντήσεως του προσφεύγοντος.

3. Στις διαδικασίες inter partes ο διάδικος εναντίον του οποίου ασκείται η προσφυγή μπορεί, στο υπόμνημα [αντικρούσεώς] του, να διατυπώσει αιτήματα που να έχουν ως αντικείμενο την ακύρωση ή την αναθεώρηση της προσβαλλομένης απόφασης σχετικά με ένα σημείο το οποίο δεν έχει αναφερθεί στην προσφυγή. Τα αιτήματα αυτά καθίστανται άνευ αντικειμένου σε περίπτωση απόσυρσης της προσφυγής από τον προσφεύγοντα».

III – **Το ιστορικό της υποθέσεως**

29. Με απόφαση της 3ης Μαΐου 2012, το τμήμα ανακοπών απέρριψε εν μέρει την αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος «compressor technology» της BSH. Αποφάνθηκε ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως με το προγενέστερο σήμα «KOMPRESSOR» της LG, για ένα μέρος των οικείων προϊόντων που εμπίπτουν στις κλάσεις 7, 9 και 11 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας[10], όπως οι ηλεκτρικές συσκευές καθαρισμού οικιακής χρήσεως, συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρικών σκουπών και των συσκευών αναρροφήσεως ξηρών και υγρών αποβλήτων[11].

30. Για τα λοιπά προϊόντα που εμπίπτουν στις κλάσεις 7, 9 και 11, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή της LG με την αιτιολογία ότι δεν υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως.

31. Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στα μέρη στις 3 Μαΐου 2012.

10 — Διακανονισμός της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

11 — Βλ. πλήρη κατάλογο των επίμαχων προϊόντων στη σκέψη 3 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

32. Η BSH άσκησε κατ' αυτής προσφυγή ακυρώσεως, στις 26 Ιουνίου 2012, συμπληρώνοντας το προβλεπόμενο έντυπο προσφυγής, και κατέθεσε το υπόμνημά της εκθέτοντας τους λόγους της προσφυγής στις 3 Σεπτεμβρίου 2012. Η BSH ζήτησε την αναθεώρηση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών κατά το μέρος που αφορούσε την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως σχετικά με τις ηλεκτρικές συσκευές καθαρισμού οικιακής χρήσεως, συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρικών σκουπών και των συσκευών αναρροφήσεως ξηρών και υγρών αποβλήτων, που εμπίπτουν στην κλάση 7, εξαιρουμένων των λοιπών προϊόντων.

33. Στις 31 Οκτωβρίου 2012, η LG, με ενιαίο δικόγραφο με τίτλο «Υπόμνημα αντικρούσεως», αφενός, εξέθεσε τις παρατηρήσεις της προς αντίκρουση των επιχειρημάτων που είχε προβάλει η BSH προς υποστήριξη της προσφυγής της και, αφετέρου, ζήτησε την αναθεώρηση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών ούτως ώστε η αίτηση καταχωρίσεως του σήματος «compressor technology» να απορριφθεί για ακόμα περισσότερα προϊόντα. Ειδικότερα, η LG υποστήριξε ότι, αντίθετα προς την απόφαση που εξέδωσε το τμήμα ανακοπών, υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως για τα ακόλουθα προϊόντα:

— κλάση 7: ηλεκτρικές συσκευές διάθεσης απορριμμάτων, ήτοι κατατεμαχιστές απορριμμάτων και συμπιεστές απορριμμάτων·

— κλάση 9: ατομικοί ζυγοί· ηλεκτρικές συσκευές συγκόλλησης μεμβρανών· συσκευές τηλεχειρισμού, σηματοδότησης και ελέγχου (ηλεκτρικές/ηλεκτρονικές) για μηχανές και συσκευές οικιακής και μαγειρικής χρήσεως· εγγεγραμμένα και μη μέσα δεδομένων αναγνώσιμα από μηχανήματα για συσκευές οικιακής χρήσεως· ηλεκτρικές συσκευές διανομής ποτών ή γευμάτων, αυτόματοι πωλητές· μέρη περιλαμβανόμενα στην κλάση 9 για όλα τα προαναφερθέντα προϊόντα.

Μέρη περιλαμβανόμενα στην κλάση 9 για ηλεκτρικές συσκευές και όργανα που περιλαμβάνονται στην κλάση 9, ήτοι ηλεκτρικά σίδερα· ζυγοί για την κουζίνα·

— κλάση 11: λαμπτήρες υπερύθρων (εκτός όσων προορίζονται για ηλεκτρική χρήση)· θερμαινόμενα μαξιλάρια (μη προοριζόμενα για ιατρικές χρήσεις), θερμαινόμενες κουβέρτες (όχι για ιατρικές χρήσεις)· μηχανικές διατάξεις εκροής (στρόφιγγες εκροής) για την παροχή κρύων ποτών για χρήση σε συνδυασμό με συσκευές ψύξεως ποτών.

34. Με την από 8 Νοεμβρίου 2012 επιστολή του, με τίτλο «Κοινοποιήσεις παρατηρήσεων», το ΓΕΕΑ κοινοποίησε στην BSH τις «παρατηρήσεις» που κατέθεσε η LG, επισημαίνοντας ότι «η γραπτή διαδικασία περατώθηκε, ότι, ως εκ τούτου, οι συνημμένες παρατηρήσεις κοινοποιούνται μόνο για λόγους πληροφορήσεως, ότι ο φάκελος θα διαβιβαστεί εντός ευλόγου χρόνου στο τμήμα προσφυγών και ότι το τελευταίο θα αποφανθεί επί της υποθέσεως».

35. Με την επίμαχη απόφαση, το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε, στο σημείο 13 αυτής, ότι η προσφυγή που κατατέθηκε από την BSH είναι παραδεκτή, ως ασκηθείσα κατά τα άρθρα 58 έως 60 του κανονισμού 207/2009 και τον κανόνα 48 του κανονισμού 2868/95.

36. Στη σημείο 14 της επίμαχης αποφάσεως, στο πλαίσιο της εξετάσεως του περιεχομένου της προσφυγής, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι η LG είχε, με το υπόμνημα αντικρούσεως του υπομνήματος με το οποίο εκτίθεντο οι λόγοι της προσφυγής της BSH, ασκήσει προσφυγή «παρεπόμενου χαρακτήρα» («ancillary appeal»), σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 216/96, με την οποία ζητούσε την αναθεώρηση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών σχετικά με τα προμνημονευθέντα προϊόντα που εμπίπτουν στις κλάσεις 7, 9 και 11.

37. Κατόπιν εξετάσεως, το τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή της BSH και δέχθηκε εν μέρει την αντίθετη προσφυγή της LG.

38. Η BSH, ως εκ τούτου, άσκησε προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προβάλλοντας ένα μόνο λόγο που αντλείται από παράβαση, εκ μέρους του τμήματος προσφυγών, του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, σχετικά με την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

39. Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή αυτή.

IV – **Τα αιτήματα των διαδίκων ενώπιον του Δικαστηρίου**

40. Με την αίτηση αναιρέσεως, η BSH ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να ακυρώσει την επίμαχη απόφαση, επικουρικώς δε να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, καθώς και να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα αμφότερων των βαθμών δικαιοδοσίας.

41. Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει την BSH στα δικαστικά έξοδα.

V – **Επί της αιτήσεως αναιρέσεως**

42. Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεώς της, η BSH προβάλλει δύο λόγους.

43. Ο πρώτος λόγος εγείρεται για πρώτη φορά ενώπιον του Δικαστηρίου. Αντλείται από παράβαση εκ μέρους του ΓΕΕΑ του άρθρου 60 του κανονισμού 207/2009, το οποίο προβλέπει τους διαδικαστικούς κανόνες που εφαρμόζονται για την άσκηση προσφυγής ενώπιον των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ. Η BSH υποστηρίζει, συγκεκριμένα, ότι η αντίθετη προσφυγή που ασκήθηκε από την LG ήταν απαράδεκτη, καθόσον δεν τηρούσε καμία εκ των τιθέμενων από το άρθρο αυτό προϋποθέσεων σχετικά με την προθεσμία και τον τύπο ασκήσεως προσφυγής.

44. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των σημείων «compressor technology» και «KOMPRESSOR».

45. Φρονώ ότι, στο στάδιο αυτό, δεν είναι απαραίτητο να εκτιμηθεί αν η επίμαχη απόφαση πάσχει για τους λόγους που προβάλλει η BSH στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί ήδη για τον λόγο ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να κρίνει αυτεπαγγέλτως ότι η επίμαχη απόφαση εκδόθηκε από αναρμόδια αρχή, κατά τρόπο που προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της αιτούσας.

46. Εκτιμώ, συγκεκριμένα, ότι η αντίθετη προσφυγή που ασκήθηκε από την ανακόπτουσα ήταν προδήλως απαράδεκτη, και επομένως το τμήμα προσφυγών δεν ήταν αρμόδιο να αναθεωρήσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών σχετικά με τα προϊόντα που αφορούσε η προσφυγή αυτή.

47. Εξάλλου, διαπιστώνω ότι το τμήμα προσφυγών μεταρρύθμισε την απόφαση του τμήματος ανακοπών, κρίνοντας βάσιμους τους λόγους της ανακόπτουσας, χωρίς, προηγουμένως, να δώσει τη δυνατότητα στην BSH να καταστήσει λυσιτελώς γνωστή την άποψή της, θίγοντας με τον τρόπο αυτό τα δικαιώματα άμυνας της τελευταίας.

48. Πράγματι, η αναρμοδιότητα και η παράβαση ουσιώδους τύπου συνιστούν λόγους δημοσίας τάξεως που μπορούν ή πρέπει να εξετάζονται αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή της Ένωσης όταν οι διάδικοι δεν τους προβάλλουν.

49. Από τις διατάξεις που διέπουν την ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης διαδικασία, μεταξύ άλλων τα άρθρα 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και 177 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, προκύπτει ότι η διαφορά καθορίζεται και οριοθετείται από τους διαδίκους. Συνεπώς, ο δικαστής της Ένωσης πρέπει, κατ' αρχήν, να περιορίζεται στα αιτήματα των διαδίκων και επίσης να αποφαίνεται επί των αιτημάτων αυτών στο πλαίσιο των πραγματικών και νομικών στοιχείων που θέτουν υπό την κρίση του οι διάδικοι.

50. Πάντως, ο ρόλος του δικαστή της Ένωσης δεν είναι παθητικός. Στο πλαίσιο των ενδίκων διαφορών με αντικείμενο το κοινοτικό σήμα, ο δικαστικός έλεγχος που ασκεί δεν μπορεί να συνίσταται απλώς σε επανάληψη του προηγηθέντος ελέγχου του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ [12]. Ούτε ο ρόλος του περιορίζεται στην αξιολόγηση της βαρύτητας των θέσεων των διαδίκων μέσω της αυστηρής προσκολλήσεώς του στους λόγους και τα επιχειρήματα που αυτοί προβάλλουν. Πράγματι, ο δικαστής της Ένωσης δεν έχει ως μοναδικό καθήκον του τη διαιτησία. Οφείλει επίσης να εξασφαλίζει την τήρηση του δικαίου της Ένωσης, και ιδίως τις θεμελιώδεις εγγυήσεις που κατοχυρώνονται στον Χάρτη.

51. Οι κανόνες που άπτονται της διαδικασίας ενώπιον του δικαστή της Ένωσης καθώς και η νομολογία καθόρισαν, συνεπώς, σειρά περιπτώσεων στις οποίες ο δικαστής της Ένωσης, προς εκπλήρωση του σχετικού με την εκτίμηση της νομιμότητας καθήκοντός του, έχει αρμοδιότητα αυτεπάγγελτης εξετάσεως νομικού ισχυρισμού.

52. Δυνάμει του Κανονισμού του Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κρίνει αυτεπαγγέλτως ότι είναι προδήλως αναρμόδιο να επιληφθεί συγκεκριμένης προσφυγής ή ότι η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή, ενδεχομένως, ότι η προσφυγή στερείται πλήρως νομικής βάσεως [13]. Μπορεί επίσης να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το απαράδεκτο για λόγους δημοσίας τάξεως [14], ήτοι για παραβάσεις ουσιώδους προϋποθέσεως του παραδεκτού προσφυγής, όπως είναι η ύπαρξη δυνάμενης να προσβληθεί με προσφυγή πράξεως [15], το έννομο συμφέρον [16], ή ακόμη η τήρηση των προθεσμιών ασκήσεως προσφυγής [17].

53. Εξάλλου, το Δικαστήριο έχει προβεί σε διάκριση μεταξύ, αφενός, των λόγων που αφορούν το νόμω βάσιμο της προσβαλλομένης πράξεως, οι οποίοι εμπίπτουν στην παράβαση κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή της ΣΛΕΕ και δεν μπορούν να εξεταστούν από τον δικαστή της Ένωσης παρά μόνον εφόσον προβλήθηκαν από τους διαδίκους και, αφετέρου, των λόγων που αφορούν την εξωτερική νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξεως, οι οποίοι εμπίπτουν στην παράβαση ουσιώδους τύπου, αποτελούν λόγους ακυρώσεως δημοσίας τάξεως και τους οποίους ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να εξετάζει αυτεπαγγέλτως [18]. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, οι πλημμέλειες που επηρεάζουν τον τύπο της πράξεως ή της τηρουμένης διαδικασίας θίγουν τα δικαιώματα των τρίτων ή των προσώπων που αφορά η πράξη αυτή ή ενδέχεται να επηρεάζουν το περιεχόμενο αυτής [19]. Ενδέχεται, για παράδειγμα, να πρόκειται για έλλειψη σύννομης κυρώσεως [20] ή για έλλειψη κοινοποιήσεως [21].

12 — Απόφαση ΓΕΕΑ κατά Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, σκέψη 55).

13 — Βλ. άρθρο 126 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

14 — Βλ. άρθρο 129 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

15 — Διάταξη ISAE κατά VP και Interdata κατά Επιτροπής (C-130/91, EU:C:1992:7, σκέψη 11).

16 — Αποφάσεις Ιταλία κατά Επιτροπής (C-298/00 P, EU:C:2004:240, σκέψη 35) και Regione Siciliana κατά Επιτροπής (C-417/04 P, EU:C:2006:282, σκέψη 36).

17 — Αποφάσεις Politi κατά ETF (C-154/99 P, EU:C:2000:354, σκέψη 15 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία) καθώς και Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής (C-496/11 P, EU:C:2012:705, σκέψη 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

18 — Αποφάσεις Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, σκέψη 67 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία) καθώς και Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, σκέψη 40).

19 — Ο ορισμός αυτός αποδίδεται στον Rideau, J., «Recours en annulation», *Jurisclasseur Europe*, τόμος 331, σημείο 22.

20 — Απόφαση Επιτροπή κατά Solvay (C-287/95 P και C-288/95 P, EU:C:2000:189, σκέψη 55).

21 — Απόφαση Hoechst κατά Επιτροπής (C-227/92 P, EU:C:1999:360, σκέψη 72).

54. Το Δικαστήριο επιβεβαίωσε ότι η αναρμοδιότητα του εκδότη της προσβαλλομένης πράξεως [22] καθώς και η έλλειψη ή η ανεπάρκεια αιτιολογίας [23] της πράξεως αυτής αποτελούν λόγους δημοσίας τάξεως τους οποίους μπορεί και μάλιστα οφείλει να εξετάζει αυτεπαγγέλτως ο δικαστής της Ένωσης, ακόμη και όταν ουδείς εκ των διαδίκων τους προβάλλει.

55. Συνεπώς, δεν είναι δυνατόν να προσαφθεί στον δικαστή της Ένωσης που επιλαμβάνεται προσφυγής ακυρώσεως ότι εξήλθε του πλαισίου της διαφοράς, ενήργησε καθ' υπέρβαση της αρμοδιότητάς του, αποφάνθηκε ultra petita και παρέβη τον Κανονισμό Διαδικασίας, οσάκις λαμβάνει αυτεπαγγέλτως υπόψη τέτοιου είδους λόγο απτόμενο ακριβώς της νομιμότητας της πράξεως της οποίας ζητείται η ακύρωση [24].

56. Στις διάφορες αυτές περιπτώσεις που αναφέρονται στη νομολογία, η πλημμέλεια της προσβαλλόμενης πράξης είναι αρκούντως σοβαρή ώστε να δικαιολογηθεί η επιβολή κυρώσεως εκ μέρους του δικαστή της Ένωσης, μολονότι δεν προβλήθηκε από τον προσφεύγοντα. Με άλλα λόγια, όταν η προσβαλλόμενη πράξη αντίκειται στο δεδικασμένο ή εκδίδεται κατά παράβαση ουσιώδους τύπου ή προσβολή θεμελιώδους δικαιώματος, είναι μάλλον επουσιώδες το αν βαρύνεται, επιπλέον, και με τις πλημμέλειες που επικαλέστηκε ο προσφεύγων προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως. Η προάσπιση της έννομης τάξεως της Ένωσης και η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων επιτρέπουν και, ενδεχομένως, υποχρεώνουν τον δικαστή της νομιμότητας να διαπιστώσει ότι η εν λόγω πράξη πάσχει πλημμέλεια η οποία, σε κάθε περίπτωση, επιβάλλει την ακύρωσή της.

57. Είναι προφανές ότι η εξουσία αυτή δεν μπορεί να εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι πρέπει να συνδέεται με τους λόγους και τα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι. Πράγματι, η τήρηση της προϋποθέσεως αυτής έρχεται σε αντίθεση προς το αντικείμενο καθαυτό της εν λόγω εξουσίας αυτεπάγγελτης εξετάσεως, σκοπός της οποίας είναι ακριβώς να θεραπεύσει την παράλειψη των διαδίκων σε περίπτωση παραβάσεως κανόνα δημοσίας τάξεως.

58. Εν προκειμένω, από τον υποβληθέντα στο Γενικό Δικαστήριο φάκελο προκύπτει ότι η αντίθετη προσφυγή που ασκήθηκε από την LG δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96 δεν πληρούσε καμία εκ των προϋποθέσεων προθεσμίας και τύπου ασκήσεως στις οποίες υπόκειται η παραδεκτή άσκησή της.

59. Προκύπτει, επίσης, με σαφήνεια από την επίμαχη απόφαση ότι το τμήμα προσφυγών, ενώ ρητώς αποφάνθηκε επί του παραδεκτού της κύριας προσφυγής που άσκησε η BSH, στο σημείο 13, εντούτοις ουδέποτε εξέτασε το παραδεκτό της αντίθετης προσφυγής που άσκησε η LG, και αυτό μολονότι η επίμαχη απόφαση ερείδεται σε στοιχεία που επικαλείται η LG στην προσφυγή αυτή.

60. Όμως, πώς να κριθεί βάσιμη μια προσφυγή αν το παραδεκτό της δεν έχει εξεταστεί εκ των προτέρων;

61. Ομολογουμένως το πρόβλημα είναι λεπτό, καθώς υπάρχει μεγάλη σύγχυση ως προς το περιεχόμενο του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96 και ως προς τους διαδικαστικούς κανόνες που ρυθμίζουν την άσκηση μιας τέτοιας προσφυγής.

22 — Απόφαση Salzgitter κατά Επιτροπής (C-210/98 P, EU:C:2000:397, σκέψη 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία) καθώς και διάταξη Planet κατά Επιτροπής (T-320/09, EU:T:2011:172, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

23 — Απόφαση Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

24 — Απόφαση Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, σκέψη 35).

62. Τούτου λεχθέντος, και υπό οιεσδήποτε περιστάσεις, παραλείποντας να αποφανθεί επί του παραδεκτού της προσφυγής που ασκήθηκε από την LG, το τμήμα προσφυγών παρέβη τον κανόνα 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, ο οποίος προβλέπει, υπενθυμίζω, ότι, «[α]ν η προσφυγή αντιβαίνει στα άρθρα [58 έως 60 του κανονισμού 207/2009] και στον κανόνα 48, παράγραφος 1, στοιχείο γ), και παράγραφος 2 [σχετικά με το περιεχόμενο του δικογράφου της προσφυγής], το τμήμα προσφυγών την απορρίπτει ως απαράδεκτη».

63. Εξάλλου, αποφαινόμενο επί της προσφυγής αυτής, το τμήμα προσφυγών παραβίασε επίσης τα όρια της αρμοδιότητάς του, καθώς προσφυγή υφίσταται μόνον όταν αυτή έχει νομοτύπως ασκηθεί.

64. Πριν από την εξέταση των λόγων ακυρώσεως που έχουν προβληθεί από τους διαδίκους, το Γενικό Δικαστήριο ήταν, επομένως, υποχρεωμένο να εξετάσει αυτεπαγγέλτως την αρμοδιότητα εκδόσεως της επίμαχης αποφάσεως από το τμήμα προσφυγών.

65. Επιπλέον, προκύπτει με σαφήνεια από τα στοιχεία του φακέλου ότι η επίμαχη απόφαση εκδόθηκε χωρίς η BSH να μπορέσει προηγουμένως να προβάλει τις παρατηρήσεις της ως προς την αντίθετη προσφυγή της LG, γεγονός που αναμφισβήτητα έπληξε την αιτιολογία της αποφάσεως αυτής. Η παράβαση ήταν κατάφωρη και για τον λόγο ότι τα στοιχεία που επικαλέστηκε η LG με την αντίθετη προσφυγή της είχαν προδήλως αποφασιστική επιρροή ως προς το αποτέλεσμα της διαδικασίας, αφού το τμήμα προσφυγών αναθεώρησε την απόφαση του τμήματος ανακοπών σε βάρος της BSH.

66. Βάσει της νομολογίας που μόλις μνημόνευσα, το Δικαστήριο επανειλημμένως έχει κρίνει ότι συνιστά παραβίαση θεμελιώδους δικαιικής αρχής η θεμελίωση δικαστικής αποφάσεως σε πραγματικά περιστατικά και στοιχεία τα οποία οι διάδικοι, ή ένας εξ αυτών, δεν μπορούσαν να γνωρίζουν και επί των οποίων δεν μπορούσαν, επομένως, να λάβουν θέση.

67. Το Γενικό Δικαστήριο όφειλε, επομένως, λόγω του ότι δεν είχε εξετασθεί η αρμοδιότητα του τμήματος προσφυγών, να ελέγξει αυτεπαγγέλτως τη νομιμότητα της επίμαχης αποφάσεως, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις θεμελιώδεις αρχές του δικαιώματος ακροάσεως και της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως όσο και τα άρθρα 63, παράγραφος 2, και 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009.

68. Κατά συνέπεια, προτείνω στο Δικαστήριο να αναιρέσει για τους λόγους αυτούς την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

VI – **Επί των συνεπειών της αναιρέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως**

69. Σε περίπτωση αναιρέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προβλέπει ότι το Δικαστήριο μπορεί να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ή να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς, εφόσον αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση.

70. Έχω την άποψη ότι η διαφορά είναι ώριμη προς εκδίκαση ως προς τους λόγους που προτείνω στο Δικαστήριο να εξετάσει αυτεπαγγέλτως.

71. Πρώτον, σχετικά με το αν το τμήμα προσφυγών ήταν αρμόδιο να αναθεωρήσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών ως προς τα προϊόντα που αφορούσε η αντίθετη προσφυγή της LG, επισημαίνεται ότι το ζήτημα αυτό σχετίζεται με το παραδεκτό της προσφυγής αυτής και ετέθη στα δικόγραφα της BSH και του ΓΕΕΑ και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου.

72. Δεύτερον, σχετικά με το αν η επίμαχη απόφαση πάσχει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της BSH, καθόσον δεν έτυχε ακροάσεως, το σημείο αυτό αποτέλεσε επίσης αντικείμενο κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως ενώπιον του Δικαστηρίου.

73. Προτείνω, επομένως, στο Δικαστήριο να εξετάσει αυτεπαγγέλτως τον λόγο που αντλείται από αναρμοδιότητα εκδόσεως της επίμαχης αποφάσεως από το τμήμα προσφυγών.

74. Στο πλαίσιο των προτάσεών μου θα εξετάσω, επομένως, επικουρικώς, τον λόγο που αντλείται από προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως της αιτούσας και παραβίαση της αρχής της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως κατά τη διαδικασία εκδόσεως της αποφάσεως αυτής.

Α – *Επί της αναρμοδιότητας εκδόσεως της επίμαχης αποφάσεως από το τμήμα προσφυγών*

1. Τα επιχειρήματα των διαδίκων

75. Η BSH υποστηρίζει ότι δεν υπήρχε καμία παραδεκτώς ασκηθείσα προσφυγή ικανή να δικαιολογήσει τη διεύρυνση του διατακτικού της απορριπτικής αποφάσεως σχετικά με την αίτηση καταχωρίσεως του σήματος πέραν του διατακτικού της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών. Εκτιμά, συγκεκριμένα, ότι η LG ούτε άσκησε προσφυγή εντός της προθεσμίας του άρθρου 60 του κανονισμού 207/2009 ούτε κατέβαλε το προβλεπόμενο προς τούτο τέλος.

76. Το ΓΕΕΑ, κατ' αρχάς, υποστηρίζει ότι το επιχείρημα της BSH, σύμφωνα με το οποίο η LG δεν προέβαλε ρητό αίτημα με το από 31 Οκτωβρίου 2012 υπόμνημα αντικρούσεως, δεν ανταποκρίνεται στα πραγματικά περιστατικά, καθώς ένα τέτοιο αίτημα διατυπώθηκε σαφώς και κατηγορηματικώς. Εξάλλου, δεν είναι απαραίτητο να χρησιμοποιηθεί ρητώς η λέξη «αίτημα» ή να γίνει ρητή επίκληση του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96. Πράγματι, αρκεί από το σύνολο των παρατηρήσεων να προκύπτει με σαφήνεια, αφενός, η βούληση του διαδίκου να προσβάλει την απόφαση του τμήματος ανακοπών και, αφετέρου, το περιεχόμενο της βουλήσεως αυτής.

77. Το ΓΕΕΑ, στη συνέχεια, επισημαίνει ότι από το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96 προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, ο διάδικος εναντίον του οποίου ασκείται η προσφυγή μπορεί να ασκήσει, με το υπόμνημά του, το δικαίωμά του να αμφισβητήσει την απόφαση που προσβάλλεται. Η ιδιότητά του και μόνον ως διαδίκου εναντίον του οποίου ασκείται η προσφυγή τού επιτρέπει, επομένως, να αμφισβητήσει το κύρος της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών. Επιπλέον, η διάταξη αυτή δεν περιορίζει το δικαίωμα αυτό στους λόγους που ήδη προβλήθηκαν με την προσφυγή. Συγκεκριμένα, προβλέπει ότι τα αιτήματα αφορούν σημείο το οποίο δεν έχει αναφερθεί στην προσφυγή. Εξάλλου, η προαναφερθείσα διάταξη ουδόλως μνημονεύει το ότι ο διάδικος εναντίον του οποίου ασκείται η προσφυγή θα μπορούσε να έχει ασκήσει ο ίδιος προσφυγή κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως. Αμφότερα τα ένδικα βοηθήματα υφίστανται για την αμφισβήτηση της αποφάσεως με την οποία γίνεται δεκτή μια ανακοπή και απορρίπτεται η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, γεγονός που, άλλωστε, επιβεβαιώθηκε με την απόφαση Intesa Sanpaolo κατά ΓΕΕΑ – MIP Metro (COMIT)[25].

78. Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει, τέλος, ότι το συμπέρασμα αυτό δεν προσκρούει στους διαδικαστικούς κανόνες που προβλέπονται από τον κανονισμό 207/2009, και, μεταξύ άλλων, στον κανόνα σύμφωνα με τον οποίο κάθε διάδικος σε διαδικασία που έχει καταλήξει σε απόφαση πρώτου βαθμού μπορεί να προσφύγει κατά της αποφάσεως αυτής κατά το μέτρο που αυτή έχει απορρίψει τους ισχυρισμούς του. Πράγματι, κατά το μέτρο που ο διάδικος εναντίον του οποίου ασκείται η προσφυγή επιλέγει να ασκήσει «αντίθετη προσφυγή», κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96, η διατήρηση της προσφυγής αυτής συνδέεται άρρηκτα με τη διατήρηση της προσφυγής του προσφεύγοντος, σε αντίθεση προς την περίπτωση της προσφυγής που ασκείται σύμφωνα με τις

25 — T-84/08 (EU:T:2011:144, σκέψη 23).

διατάξεις του κανονισμού 207/2009. Ο διάδικος εναντίον του οποίου ασκείται η προσφυγή φέρει, επομένως, τον κίνδυνο, αφενός, η «αντίθετη προσφυγή» του να ακολουθήσει την τύχη της προσφυγής του προσφεύγοντος και, αφετέρου, σε περίπτωση ανακλήσεως της προσφυγής από τον προσφεύγοντα, να καταστεί ανενεργή «ως παρεπόμενο αποτέλεσμα».

2. Εκτίμηση

79. Γίνεται δεκτό, από το σύνολο των διαδίκων, πρώτον, ότι η προσφυγή που ασκήθηκε από την ανακόπτουσα σκοπούσε στην αναθεώρηση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών ως προς προϊόντα τα οποία δεν αφορούσε η κύρια προσφυγή που ασκήθηκε από την αιτούσα, δεύτερον, ότι η προσφυγή αυτή ασκήθηκε περίπου έξι μήνες μετά την κοινοποίηση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών στην ανακόπτουσα [26], τρίτον, ότι επιπλέον, δεν καταβλήθηκε κανένα τέλος προσφυγής και, τέταρτον, ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε εν μέρει βάσιμη την αίτηση της LG, αποφαινόμενο σε βάρος της BSH, χωρίς, προηγουμένως, να δεχθεί τις παρατηρήσεις της τελευταίας.

80. Μια τέτοια προσέγγιση είναι όχι μόνον αντίθετη προς τους διαδικαστικούς κανόνες που έχουν θεσπιστεί στο πλαίσιο του κανονισμού 207/2009 και των εκτελεστικών κανονισμών του, αλλά προσβάλλει επίσης σοβαρά τα δικαιώματα και τις διαδικαστικές εγγυήσεις της αιτούσας, όπως κατοχυρώνονται στον Χάρτη.

81. Η προσέγγιση αυτή απορρέει, στην πραγματικότητα, από μια μεγάλη σύγχυση ως προς το περιεχόμενο του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96.

82. Στο σημείο αυτό τουλάχιστον, συμμερίζομαι τη γνώμη που εξέφρασε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι δηλαδή η διάταξη αυτή διατηρεί «κάποια νομική ασάφεια» και μπορεί ακόμη «να χαρακτηριστεί ως "μάλλον κακότεχνη"». Αυτό εξηγεί όχι μόνον τις πλημμέλειες τις οποίες πάσχει η νομιμότητα της επίμαχης αποφάσεως, αλλά επίσης, και ευρύτερα, την έλλειψη συνοχής που διαπιστώνεται στην πρακτική που ακολουθεί το ΓΕΕΑ στις σχετικές αποφάσεις του [27].

83. Εξάλλου, στο πλαίσιο της αναδιατυπώσεως του κανονισμού 207/2009 με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/2424 [28], ο οποίος θα τεθεί σε ισχύ στις 23 Μαρτίου 2016, η Επιτροπή ενσωμάτωσε τις διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96 στο άρθρο 60 του κανονισμού 207/2009, με την επισήμανση, στην αιτιολογική σκέψη 28 του κανονισμού 2015/2424, ότι «[η] εμπειρία από την εφαρμογή του τρέχοντος συστήματος σημάτων της ΕΕ ανέδειξε τις δυνατότητες βελτίωσης ορισμένων πτυχών της διαδικασίας» και ότι, «[κ]ατά συνέπεια, θα πρέπει να ληφθούν ορισμένα μέτρα για να […] ενισχυθούν η ασφάλεια δικαίου και η προβλεψιμότητα».

84. Πρέπει να γίνει δεκτό ότι αυτή η έλλειψη συνοχής πηγάζει επίσης από την έκδοση αποκλινουσών αποφάσεων από τα διάφορα τμήματα του Γενικού Δικαστηρίου.

26 — Η απόφαση του τμήματος ανακοπών κοινοποιήθηκε, υπενθυμίζω, στις 3 Μαΐου 2012.

27 — Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 9ης Αυγούστου 2012, Zoo sport, σημείο 10 («cross-appeal»).

28 — Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού 207/2009 και του κανονισμού 2868/95, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 2869/95 της Επιτροπής σχετικά με τα πληρωτέα προς το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς τέλη (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΕΕ L 341, σ. 21).

85. Πράγματι, με την απόφασή του Intesa Sanpaolo κατά ΓΕΕΑ – MIP Metro (COMIT)[29], την οποία επικαλείται το ΓΕΕΑ, το τέταρτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου έκρινε ότι το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96 συνιστά ένδικο βοήθημα παράλληλο προς αυτό του άρθρου 60 του κανονισμού 207/2009. Το συμπέρασμα αυτό βασίζεται σε μια ιδιαίτερα σύντομη ανάλυση η οποία έχει επί λέξει ως εξής[30]:

«[…] το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96 δεν περιορίζει το δικαίωμα [του διαδίκου εναντίον του οποίου ασκείται η προσφυγή να αμφισβητήσει το κύρος της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών] στους ισχυρισμούς που ήδη προβλήθηκαν στην προσφυγή. Συγκεκριμένα, προβλέπει ότι τα αιτήματα αφορούν σημείο το οποίο δεν έχει αναφερθεί στην προσφυγή. Εξάλλου, η προαναφερθείσα διάταξη ουδόλως μνημονεύει το γεγονός ότι ο διάδικος εναντίον του οποίου ασκείται η προσφυγή μπορούσε να έχει ασκήσει ο ίδιος προσφυγή κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως. Αμφότερα τα ένδικα μέσα υφίστανται για την αμφισβήτηση της αποφάσεως με την οποία γίνεται δεκτή μια ανακοπή και απορρίπτεται η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.»

86. Η ανάλυση αυτή επιβεβαιώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο στην απόφασή του Meica κατά ΓΕΕΑ – Salumificio Fratelli Beretta (STICK MiniMINI Beretta)[31]. Μολονότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε λεπτομερέστερη εξέταση του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96 και εξέτασε ενδελεχώς τη σχέση μεταξύ της διατάξεως αυτής και του ενδίκου βοηθήματος του άρθρου 60 του κανονισμού 207/2009, δεν είμαι εντούτοις πεπεισμένος ότι το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96 μπορεί να θεωρηθεί, όπως είναι διατυπωμένο, ότι καθιερώνει παράλληλο ένδικο βοήθημα.

87. Πλείονες λόγοι μπορούν να προβληθούν προς στήριξη της απόψεως αυτής, ήτοι το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96, το πλαίσιο στο οποίο αυτό εντάσσεται και η απουσία επαρκών διαδικαστικών κανόνων και εγγυήσεων προς διασφάλιση αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας των διαδίκων.

88. Καταρχάς, το περιεχόμενο και οι λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96 πρέπει να καθορισθούν υπό το πρίσμα των διατάξεων που προβλέπονται για την άσκηση προσφυγής ενώπιον των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ στο πλαίσιο των κανονισμών 207/2009 και 2868/95.

89. Ο κανονισμός 207/2009 καθορίζει, στον επιγραφόμενο «Διαδικασία προσφυγής» τίτλο VII, τις βασικές αρχές που εφαρμόζονται στις προσφυγές που ασκούνται, μεταξύ άλλων, κατά των αποφάσεων των τμημάτων ανακοπών. Το άρθρο 60 του κανονισμού αυτού καθορίζει τις προϋποθέσεις σχετικά με την προθεσμία και τον τύπο στις οποίες υπόκειται η άσκηση τέτοιων προσφυγών. Η προσφυγή πρέπει να ασκηθεί εγγράφως εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημέρα της κοινοποιήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και θεωρείται ότι έχει ασκηθεί μόνο μετά την καταβολή του τέλους προσφυγής. Οι αρχές αυτές μνημονεύονται στο έντυπο που οι προσφεύγοντες μπορούν να χρησιμοποιήσουν για την άσκηση των προσφυγών τους[32].

90. Κατά την πέμπτη αιτιολογική του σκέψη, ο κανονισμός 2868/95 προβλέπει τους αναγκαίους κανόνες για την εκτέλεση των διατάξεων του κανονισμού 207/2009. Σχετικά με τους διαδικαστικούς κανόνες, συμπληρώνει, στον τίτλο Χ, τους κανόνες που αφορούν την άσκηση και την εξέταση μιας προσφυγής.

29 — T-84/08, EU:T:2011:144.

30 — Σκέψη 23.

31 — T-247/14, EU:T:2016:64. Στην υπόθεση εκείνη, η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ως διάδικος εναντίον του οποίου είχε ασκηθεί η προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, είχε διατυπώσει, στο πλαίσιο του υπομνήματός της αντικρούσεως δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96, αιτήματα με τα οποία ζητούσε τη μεταρρύθμιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών. Το τμήμα προσφυγών, αντιθέτως προς όσα έκρινε εν προκειμένω, απέρριψε τα αιτήματα αυτά ως απαράδεκτα, διότι διεύρυναν το αντικείμενο της προσφυγής και δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις του άρθρου 60 του κανονισμού 207/2009.

32 — Το έντυπο αυτό είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα του ΓΕΕΑ.

91. Όσον αφορά τις προϋποθέσεις σχετικά με την προθεσμία και τον τύπο ασκήσεως της προσφυγής που προβλέπονται στο άρθρο 60 του κανονισμού 207/2009, ο νομοθέτης της Ένωσης ορίζει, στο πλαίσιο του κανόνα 49 του κανονισμού 2868/95, ότι η τήρησή τους απαιτείται επί ποινή απαραδέκτου της προσφυγής. Σχετικά με το τέλος προσφυγής, ορίζει, εξάλλου, ότι αυτό πρέπει να καταβληθεί προ της λήξεως της προθεσμίας για υποβολή προσφυγής κατά το ως άνω άρθρο 60, άλλως η προσφυγή λογίζεται ως μη υποβληθείσα.

92. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται ο κανονισμός 216/96. Σύμφωνα με την έκτη αιτιολογική του σκέψη, ο κανονισμός αυτός έχει ως σκοπό να «συμπληρώσει» τους εκτελεστικούς κανόνες του κανονισμού 207/2009 που έχουν ήδη υιοθετηθεί με τον κανονισμό 2868/95, μεταξύ άλλων, όσον αφορά την οργάνωση των τμημάτων προσφυγών και την προφορική διαδικασία. Σκοπός του, επομένως, δεν είναι να υποκαταστήσει στους κανόνες που προβλέπονται από τους κανονισμούς 207/2009 και 2868/95 ούτε να θεσπίσει ειδικούς κανόνες (lex specialis) στις προσφυγές που ασκούνται ενώπιον των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ. Κάτι τέτοιο δεν θα είχε νόημα διότι το άρθρο 60 του κανονισμού 207/2009, υπενθυμίζω, ορίζει τους διαδικαστικούς κανόνες που εφαρμόζονται σε τέτοιες προσφυγές.

93. Το άρθρο 8 του κανονισμού 216/96, επιγραφόμενο «Διεξαγωγή της διαδικασίας», προβλέπει, στις παραγράφους 2 και 3, τους κανόνες που εφαρμόζονται στην ανταλλαγή υπομνημάτων ενώπιον του τμήματος προσφυγών, ήτοι στο υπόμνημα που εκθέτει τους λόγους της προσφυγής, στο υπόμνημα αντικρούσεως ή ακόμη στο υπόμνημα απαντήσεως και ανταπαντήσεως.

94. Προκύπτει από το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 216/96 ότι, «[σ]τις διαδικασίες inter partes […], το υπόμνημα που εκθέτει τους λόγους της προσφυγής και το υπόμνημα αντικρούσεως μπορούν να συμπληρώνονται από υπόμνημα απαντήσεως του προσφεύγοντος, το οποίο υποβάλλεται σε προθεσμία δύο μηνών από την ημερομηνία που του κοινοποιήθηκε το υπόμνημα αντικρούσεως και από υπόμνημα ανταπαντήσεως του άλλου μέρους, που υποβάλλεται σε προθεσμία δύο μηνών από την ημερομηνία που του κοινοποιήθηκε το υπόμνημα απαντήσεως του προσφεύγοντος».

95. Ο νομοθέτης της Ένωσης ορίζει, στη συνέχεια, στο άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού –του οποίου το περιεχόμενο πρέπει στο σημείο αυτό να εξεταστεί–, ότι «ο διάδικος εναντίον του οποίου ασκείται η προσφυγή μπορεί, στο υπόμνημα [αντκρούσεώς] του, να διατυπώσει αιτήματα που να έχουν ως αντικείμενο την ακύρωση ή την αναθεώρηση της προσβαλλόμενης απόφασης σχετικά με ένα σημείο το οποίο δεν έχει αναφερθεί στην προσφυγή. Τα αιτήματα αυτά καθίστανται άνευ αντικειμένου σε περίπτωση απόσυρσης της προσφυγής από τον προσφεύγοντα».

96. Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε, όπως προελέχθη, αυτή τη διάταξη υπό την έννοια ότι καθιερώνει παράλληλο ένδικο βοήθημα, το οποίο συνυπάρχει με αυτό του άρθρου 60 του κανονισμού 207/2009 και επιτρέπει στον καθού να προσβάλει τις αποφάσεις των τμημάτων ανακοπών του ΓΕΕΑ προβάλλοντας νέους λόγους μέσω του υπομνήματος αντικρούσεως, στο πλαίσιο της κύριας προσφυγής που έχει ασκήσει ο προσφεύγων.

97. Στην απόφασή του Meica κατά ΓΕΕΑ – Salumificio Fratelli Beretta (STICK MiniMINI Beretta) [33], το Γενικό Δικαστήριο φαίνεται να εξομοιώνει υπορρήτως το περιεχόμενο του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96 με αντίθετη προσφυγή. Πράγματι, αντιδιαστέλλει σαφώς τη διάταξη αυτή με την «αυτοτελή προσφυγή» του άρθρου 60 του κανονισμού 207/2009, η οποία είναι «το μόνο ένδικο βοήθημα που καθιστά δυνατή τη σαφή προβολή των αιτιάσεων του προσφεύγοντος» [34].

98. Μια τέτοια αντίθετη προσφυγή, όμως, όπως και κάθε άλλο είδος προσφυγής, δεν μπορεί να έχει εισαχθεί με το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96, τούτο δε για δύο βασικούς λόγους.

33 — T-247/14, EU:T:2016:64.

34 — Σκέψεις 22 έως 24.

99. Καταρχάς, αμφιβάλλω ότι ένας εκτελεστικός κανονισμός της Επιτροπής, του οποίου πρωταρχικός σκοπός, σύμφωνα με την αιτιολογική του σκέψη 6, είναι η οργάνωση των τμημάτων προσφυγών και της προφορικής διαδικασίας, αποτελεί το κατάλληλο πλαίσιο για την εισαγωγή μιας νέας προσφυγής, η οποία δεν προβλεπόταν μέχρι τούδε στους διαδοχικούς κανονισμούς περί σημάτων.

100. Περαιτέρω, και εδώ είναι το αποφασιστικό στοιχείο, ο νομοθέτης της Ένωσης δεν καθόρισε τους διαδικαστικούς κανόνες και τις διαδικαστικές εγγυήσεις προς οριοθέτηση της υποτιθέμενης αυτής προσφυγής, μολονότι κανόνες και εγγυήσεις αυτού του είδους προβλέπονται συστηματικά για όλα τα υφιστάμενα μέσα παροχής ένδικης προστασίας στο δίκαιο της Ένωσης, περιλαμβανομένων των ανταναιρέσεων [35].

101. Πράγματι, επιβάλλεται να υπογραμμισθεί η απουσία στον κανονισμό 216/96 –όπως άλλωστε και στην ανάλυση του Γενικού Δικαστηρίου στην απόφαση Meica κατά ΓΕΕΑ – Salumificio Fratelli Beretta (STICK MiniMINI Beretta) [36]– οποιασδήποτε αναφοράς στους κανόνες που πρέπει οπωσδήποτε να οριοθετούν την εισαγωγή μιας προσφυγής, ιδίως δε στους σχετικούς με τον τύπο της προσφυγής, τις προθεσμίες ασκήσεώς της και τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων οι διάδικοι μπορούν να απαντήσουν στην προσφυγή.

102. Μολονότι το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96 καθορίζει την προθεσμία εντός της οποίας ο προσφεύγων μπορεί να υποβάλει υπόμνημα απαντήσεως σε συνέχεια υπομνήματος αντικρούσεως του καθού, εντούτοις καμία μνεία δεν γίνεται στην προθεσμία εντός της οποίας πρέπει εντέλει να υποβληθεί το υπόμνημα αυτό αντικρούσεως, το οποίο περιέχει τυχόν αντίθετη προσφυγή. Εξάλλου, η διάταξη αυτή κάνει μεν λόγο για τους κανόνες που εφαρμόζονται στην ανταλλαγή υπομνημάτων επί κύριας προσφυγής ασκηθείσας από τον προσφεύγοντα, πλην όμως ουδεμία μνεία γίνεται της δυνατότητας απαντήσεως στα νέα στοιχεία που θα περιλαμβάνονταν σε τυχόν αντίθετη προσφυγή. Κατά τη γνώμη μου, το γράμμα του άρθρου 8 του κανονισμού δεν εξασφαλίζει την απαιτούμενη σαφήνεια ούτε παρέχει την απαιτούμενη ασφάλεια των εννόμων καταστάσεων στο πλαίσιο της ασκήσεως ενδίκου βοηθήματος [37], πολύ δε περισσότερο δεν εξασφαλίζει την αποτελεσματική δικαστική προστασία των διαδίκων.

103. Αν επιθυμούμε τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της δικαιοσύνης και την τήρηση των διαδικαστικών δικαιωμάτων εκάστου των διαδίκων, τη διασφάλιση του απρόσβλητου των διοικητικών και δικαστικών αποφάσεων και, ως εκ τούτου, την προστασία του δημοσίου συμφέροντος [38], είναι απαραίτητο οι κανόνες αυτοί να απορρέουν από το γράμμα της οικείας διατάξεως, είτε μέσω ρητής μνείας είτε μέσω παραπομπής σε άλλους διαδικαστικούς κανόνες.

104. Οι διάδικοι πρέπει, επομένως, να είναι σε θέση να γνωρίζουν τους κανόνες σχετικά με τον τύπο και τις προθεσμίες εντός των οποίων μια προσφυγή πρέπει να ασκηθεί προς εξασφάλιση του παραδεκτού της, και πρέπει επίσης να έχουν τη δυνατότητα ανταλλαγής των υπομνημάτων τους, ούτως ώστε να αμυνθούν προσηκόντως.

105. Στην υπό κρίση υπόθεση δεν αμφισβητείται ότι το τμήμα προσφυγών αναγνώρισε χωρίς κανένα περιορισμό στην LG το δικαίωμα να τροποποιήσει, μέσω του υπομνήματος απαντήσεως, το περιεχόμενο της διαδικασίας, χωρίς να επιτρέψει στην BSH να υποβάλει υπόμνημα αντικρούσεως. Δεν αμφισβητείται επίσης ότι η BSH, καταβάλλοντας μόνον το τέλος προσφυγής του άρθρου 60 του κανονισμού 207/2009, χρηματοδότησε εν τέλει τη μεταρρύθμιση επί τα χείρω, καθότι το τμήμα προσφυγών δέχθηκε τα αιτήματα της LG.

35 — Βλ., μεταξύ άλλων, τις ειδικές διατάξεις του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, συγκεκριμένα στον τίτλο 5 στο πλαίσιο του κεφαλαίου 3, το οποίο επιγράφεται «Τύπος, περιεχόμενο και αιτήματα της ανταναιρέσεως», και του κεφαλαίου 4, το οποίο επιγράφεται «Τα μετά την άσκηση της ανταναιρέσεως υπομνήματα» (άρθρα 176 έως 180).

36 — Τ-247/14, EU:T:2016:64.

37 — Βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις Μουσή κατά Επιτροπής (227/83, EU:C:1984:276, σκέψη 12) καθώς και Barcella κ.λπ. κατά Επιτροπής (191/84, EU:C:1986:197, σκέψη 12).

38 — Απόφαση Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής (C-469/11 P, EU:C:2012:705, σκέψη 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

106. Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, ευλόγως τίθεται το ερώτημα αν ο νομοθέτης της Ένωσης είχε πράγματι ως σκοπό να θεσπίσει, στο πλαίσιο του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96, ένα νέο ένδικο βοήθημα, παράλληλο προς τη διαδικασία προσφυγής που προβλέπεται στα άρθρα 58 επ. του κανονισμού 207/2009.

107. Ο σκοπός του ήταν πιο περιορισμένος.

108. Ως έχει, ο προβλεπόμενος στο άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96 διαδικαστικός κανόνας επιτρέπει απλώς στον διάδικο εναντίον του οποίου ασκείται η προσφυγή να προβάλει νέα πραγματικά και νομικά στοιχεία σχετικά με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αφορά η κύρια προσφυγή, δηλαδή εντός των ορίων της κύριας προσφυγής που ασκήθηκε από τον προσφεύγοντα δυνάμει του άρθρου 60 του κανονισμού 207/2009.

109. Οσάκις η κύρια προσφυγή βάλλει κατά μέρους μόνον των προϊόντων ή των υπηρεσιών που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, όπως εν προκειμένω, η προσφυγή αυτή παρέχει στο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ τη δυνατότητα να προβεί σε νέο έλεγχο της ανακοπής επί της ουσίας, πλην όμως αποκλειστικά σε σχέση με τα εν λόγω προϊόντα ή τις υπηρεσίες [39].

110. Οσάκις ο διάδικος εναντίον του οποίου ασκείται η προσφυγή ασκεί αντίθετη προσφυγή υπό συνθήκες όπως αυτές της υπό κρίση υποθέσεως, της οποίας το αντικείμενο βαίνει πέραν των ορίων που έχουν καθοριστεί από την κύρια προσφυγή, ο διάδικος αυτός καταστρατηγεί προδήλως τους διαδικαστικούς κανόνες.

111. Πράγματι, μια τέτοια προσφυγή πρέπει αναγκαστικά να ασκηθεί εντός της προθεσμίας και με τον τύπο που ορίζονται στο άρθρο 60 του κανονισμού 207/2009.

112. Υπενθυμίζω ότι, δυνάμει του άρθρου αυτού, ο διάδικος εναντίον του οποίου ασκείται η προσφυγή διαθέτει προθεσμία δύο μηνών από την ημέρα της κοινοποιήσεως της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών προκειμένου να ασκήσει την προσφυγή του και πρέπει, εξάλλου, να καταβάλει τέλος προσφυγής.

113. Η προθεσμία των δύο μηνών είναι δημοσίας τάξεως. Εγγυάται ότι οι αποφάσεις του τμήματος ανακοπών αποκτούν ισχύ δεδικασμένου, εφόσον δεν έχουν προσβληθεί, ενισχύοντας την ασφάλεια των εννόμων καταστάσεων και προστατεύοντας, εξάλλου, το δημόσιο συμφέρον [40].

114. Μετά την παρέλευση της προβλεπόμενης στο άρθρο 60 του κανονισμού 207/2009 προθεσμίας δεν είναι πλέον δυνατό να διευρυνθεί το πεδίο της προσφυγής πέραν αυτού που έχει προσδιοριστεί στο πλαίσιο της κύριας προσφυγής. Το τμήμα προσφυγών δεν μπορεί, επομένως, να προβεί σε νέα εξέταση της ανακοπής επί της ουσίας ως προς τα προϊόντα που αφορά η προσφυγή του διαδίκου εναντίον του οποίου ασκείται η προσφυγή, καθώς η απόφαση του τμήματος ανακοπών έχει αποκτήσει, ως προς το σημείο αυτό, ισχύ δεδικασμένου.

115. Στην υπό κρίση υπόθεση, η LG κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως, με το οποίο ζητούσε, εξάλλου, την αναθεώρηση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών σχετικά με προϊόντα που εμπίπτουν στις κλάσεις 7, 9 και 11, στις 31 Οκτωβρίου 2012, ενώ η απόφαση του τμήματος ανακοπών της κοινοποιήθηκε στις 3 Μαΐου 2012. Περαιτέρω, η LG δεν κατέβαλε τέλος προσφυγής.

116. Κατά τον κανόνα 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, το τμήμα προσφυγών έπρεπε να απορρίψει την προσφυγή αυτή ως απαράδεκτη αφού δεν πληρούσε καμία εκ των απαιτούμενων στο άρθρο 60 του κανονισμού 207/2009 προϋποθέσεων.

39 — Απόφαση Völkl κατά ΓΕΕΑ – Marker Völkl (VÖLKL) (T-504/09, EU:T:2011:739, σκέψη 54).

40 — Βλ. παρατιθέμενη νομολογία στην υποσημείωση 37.

117. Στην κρίση του τμήματος προσφυγών ετέθη μόνον η προσφυγή που άσκησε η BSH κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, κατά το μέρος που αυτή δέχθηκε την ανακοπή και απέρριψε την αίτησή της καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος ως προς τις ηλεκτρικές συσκευές καθαρισμού οικιακής χρήσεως, συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρικών σκουπών και των συσκευών αναρροφήσεως ξηρών και υγρών αποβλήτων, που εμπίπτουν στην κλάση 7.

118. Αποδεχόμενο την προσφυγή που άσκησε η LG και κρίνοντας βάσιμους τους λόγους της τελευταίας, το τμήμα προσφυγών παρέβη, επομένως, τις προαναφερθείσες διατάξεις.

119. Επομένως, η επίμαχη απόφαση πρέπει, για τον λόγο αυτό, να ακυρωθεί.

120. Επικουρικώς θα εξετάσω τον λόγο που αντλείται από προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως και παραβίαση της αρχής της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως.

Β – *Επί της προσβολής του δικαιώματος ακροάσεως και επί της παραβιάσεως της αρχής της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως*

121. Στην υπό κρίση υπόθεση, δεν αμφισβητείται ότι το υπόμνημα αντικρούσεως της LG περιελάμβανε κάτι πολύ περισσότερο από απλούς αμυντικούς ισχυρισμούς, διότι διεύρυνε ουσιωδώς το αντικείμενο της διαφοράς. Για τον λόγο αυτό το τμήμα προσφυγών ερμήνευσε το περιεχόμενο του υπομνήματος αντικρούσεως της LG ως «αντίθετη προσφυγή» που ερείδεται στο άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96.

122. Με την επίμαχη απόφαση, το τμήμα προσφυγών δέχθηκε εν μέρει την εν λόγω αντίθετη προσφυγή, χωρίς, ωστόσο, να του υποβληθεί, προηγουμένως, υπόμνημα της BSH.

123. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, το ΓΕΕΑ επιβεβαίωσε την ύπαρξη διαδικαστικού σφάλματος που θίγει τη νομιμότητα της επίμαχης αποφάσεως, καθόσον η έγγραφη διαδικασία περατώθηκε με την άσκηση της αντίθετης προσφυγής της LG, χωρίς η BSH να τύχει προηγούμενης ακροάσεως.

124. Τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υποθέσεως καταδεικνύουν σαφώς ότι το τμήμα προσφυγών δεν συνήγαγε όλα τα συμπεράσματα που επέβαλλε η άσκηση προσφυγής που το ίδιο χαρακτήρισε ως «αντίθετη». Πράγματι, παρέλειψε να παράσχει στην αιτούσα τις διαδικαστικές εγγυήσεις που συνάπτονται με την άσκηση ενός τέτοιου ενδίκου βοηθήματος, προσβάλλοντας τα δικαιώματά της άμυνας, καθώς δεν της επέτρεψε, σ' αυτό το στάδιο της διαδικασίας, να απαντήσει στα νέα επιχειρήματα της ανακόπτουσας.

125. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το τμήμα προσφυγών παρέβη τα άρθρα 63, παράγραφος 2, και 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009.

126. Δυνάμει του άρθρου 63, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ είναι, πράγματι, υποχρεωμένο, κατά την εξέταση της προσφυγής, να καλεί τους διαδίκους, όποτε είναι αναγκαίο και εντός προθεσμίας που τους τάσσει, να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τις κοινοποιήσεις που τους έχει απευθύνει ή τις γνωστοποιήσεις που προέρχονται από τους λοιπούς διαδίκους.

127. Εξάλλου, κατά το άρθρο 75, δεύτερη περίοδος, του εν λόγω κανονισμού, οι αποφάσεις του ΓΕΕΑ μπορούν να στηρίζονται μόνο στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση.

128. Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι οι διατάξεις αυτές έχουν σκοπό να ικανοποιήσουν, στο πλαίσιο του δικαίου των κοινοτικών σημάτων, τις απαιτήσεις που συνδέονται με το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη, και ιδίως αυτές που προβλέπονται στο πλαίσιο του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας που κατοχυρώνονται στην παράγραφο 2, στοιχείο α', του άρθρου αυτού [41].

129. Κατοχυρώνουν, ειδικότερα, το δικαίωμα ακροάσεως και την τήρηση της αρχής της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως, που συνιστούν θεμελιώδεις αρχές του δικαίου της Ένωσης [42].

130. Οι αρχές αυτές πρέπει να τηρούνται στο πλαίσιο κάθε διαδικασίας δυναμένης να καταλήξει στην εκ μέρους δημόσιας αρχής έκδοση αποφάσεως η οποία θίγει σοβαρά τα συμφέροντα ενός ατόμου [43], τούτο δε ακόμα και αν δεν υπάρχει ειδική κανονιστική ρύθμιση.

131. Το δικαίωμα ακροάσεως συνεπάγεται ότι ο ενδιαφερόμενος έχει τη δυνατότητα να καταστήσει λυσιτελώς γνωστή την άποψή του και εκτείνεται σε όλα τα πραγματικά ή νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται η πράξη με την οποία λαμβάνεται η απόφαση [44].

132. Η αρχή της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως συνεπάγεται το δικαίωμα κάθε διαδίκου να λαμβάνει γνώση των αποδεικτικών στοιχείων και των παρατηρήσεων που υποβάλλονται στον δικαστή από τον αντίδικό του και να εκφέρει συναφώς τη γνώμη του [45]. Απαγορεύει δε σε μια αρχή να στηρίξει την απόφασή της σε πραγματικά γεγονότα και έγγραφα των οποίων ένας εκ των διαδίκων δεν μπόρεσε να λάβει γνώση και επί των οποίων δεν μπόρεσε, επομένως, να λάβει θέση.

133. Η τήρηση των αρχών αυτών συνεπάγεται την προηγούμενη συζήτηση κάθε στοιχείου στο οποίο θα στηρίξουν την απόφασή τους μια αρχή ή ένας δικαστής που επιλαμβάνεται της υπό κρίση υποθέσεως. Το ΓΕΕΑ μπορεί, επομένως, να στηρίξει τις αποφάσεις του μόνο στα πραγματικά ή νομικά στοιχεία επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους. Η επίλυση μιας διαφοράς στηρίζεται κατ' ανάγκην στην εκτίμηση της αρχής ή του δικαστή, η οποία μπορεί απλώς να εμπλουτισθεί και να ενισχυθεί ή, ενδεχομένως, να αναιρεθεί από τις παρατηρήσεις των διαδίκων. Αυτό παρέχει, αφενός, στην αρχή ή στον δικαστή τη δυνατότητα να αποφανθούν αμερόληπτα και με απόλυτη επίγνωση του ζητήματος, τόσο επί των πραγματικών όσο και επί των νομικών στοιχείων. Για τον ηττηθέντα διάδικο, το ότι δεν μπόρεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις του μπορεί θεμιτώς να του δημιουργήσει την πεποίθηση ότι ο δικαστής ευνόησε τον αντίδικό του, λόγω του ότι ο ίδιος δεν μπόρεσε να αμυνθεί. Αφετέρου, η αρχή ή ο δικαστής μπορούν έτσι να εκδώσουν απόφαση με νομότυπη αιτιολογία, όπως προκύπτει από το άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009.

134. Η τήρηση των κανόνων αυτών είναι πολύ πιο σημαντική στο πλαίσιο των ενδίκων διαφορών με αντικείμενο το κοινοτικό σήμα, όπου, όπως υπενθύμισε το Δικαστήριο, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ, για να αποφανθεί επί της προσφυγής, καλείται να προβεί σε νέα πλήρη εξέταση της ουσίας της ανακοπής, τόσο από νομικής απόψεως όσο και ως προς τα πραγματικά περιστατικά [46].

41 — Αποφάσεις Moonich Produktkonzepte & Realisierung κατά ΓΕΕΑ – Thermofilm Australia (HEATSTRIP) (T-184/12, EU:T:2014:621, σκέψεις 35 έως 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία) καθώς και DTL Corporación κατά ΓΕΕΑ – Vallejo Rosell (Generia) (T-176/13, EU:T:2014:1028, σκέψεις 28 και 29 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Βλ., επίσης, απόφαση Krombach (C-7/98, EU:C:2000:164, σκέψεις 25 και 26).

42 — Απόφαση Bertelsmann και Sony Corporation of America κατά Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392, σκέψη 61).

43 — Βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, σκέψη 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

44 — Διάταξη DTL Corporación κατά ΓΕΕΑ (C-62/15 P, EU:C:2015:568, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

45 — Απόφαση Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

46 — Διάταξη DTL Corporación κατά ΓΕΕΑ (C-62/15 P, EU:C:2015:568, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Πράγματι, από το άρθρο 64, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 προκύπτει ότι, μετά την εξέταση της προσφυγής επί της ουσίας, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ αποφαίνεται επί της προσφυγής και ότι, ενεργώντας με τον τρόπο αυτό, μπορεί, μεταξύ άλλων, «να ασκήσει τις αρμοδιότητες του τμήματος που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση», δηλαδή μπορεί να αποφανθεί το ίδιο επί της ανακοπής απορρίπτοντάς την ή κρίνοντας την βάσιμη, επιβεβαιώνοντας ή ανατρέποντας κατά τούτο την απόφαση που ελήφθη σε πρώτο βαθμό ενώπιον του ΓΕΕΑ [απόφαση DTL Corporación κατά ΓΕΕΑ – Vallejo Rosell (Generia), T-176/13, EU:T:2014:1028, σκέψη 30].

135. Κατά πάγια νομολογία, το ΓΕΕΑ υποχρεούται να ασκεί τις αρμοδιότητές του σύμφωνα με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης[47].

136. Διευκρινίζεται, εξάλλου, στις κατευθυντήριες γραμμές για τη διενεργούμενη από το ΓΕΕΑ εξέταση, μέρος Α, τμήμα 2 («Γενικές αρχές που πρέπει να τηρούνται στις διαδικασίες»), σημείο 2 («Το δικαίωμα ακροάσεως»), ότι, «[β]άσει της γενικής αρχής προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας, ένα πρόσωπο του οποίου θίγονται τα συμφέροντα από απόφαση δημοσίων αρχών πρέπει να έχει τη δυνατότητα να εκφέρει τη γνώμη του. Συνεπώς, σε όλες τις διαδικασίες ενώπιον του [ΓΕΕΑ], παρέχεται πάντοτε στους διαδίκους η δυνατότητα να εκφράζουν άποψη και να επικαλούνται τα μέσα άμυνάς τους». Επισημαίνεται επίσης ότι «[ο]ι αποφάσεις στηρίζονται μόνον σε λόγους ή αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να εκφέρουν τη γνώμη τους».

137. Οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασίες συνιστούν την κωδικοποίηση ενός τρόπου συμπεριφοράς που το ΓΕΕΑ προτίθεται να υιοθετήσει, οπότε, υπό την επιφύλαξη της συμφωνίας τους προς τους κανόνες υπέρτερης ισχύος, προκύπτει εξ αυτού ένας «αυτοπεριορισμός» του ΓΕΕΑ, καθόσον εναπόκειται στο ίδιο να συμμορφωθεί προς τους ανωτέρω κανόνες τους οποίους επέβαλε στον εαυτό του.

138. Κατόπιν του συνόλου των προεκτεθέντων, εκτιμώ ότι το τμήμα προσφυγών προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως της BSH καθώς και την αρχή της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως αναθεωρώντας την απόφαση του τμήματος ανακοπών επί τη βάσει στοιχείων που δεν έγιναν αντικείμενο συζητήσεως, θίγοντας κατά τον τρόπο αυτό τα συμφέροντα της BSH.

139. Επομένως, συντρέχει παράβαση των άρθρων 63, παράγραφος 2, και 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009.

140. Αυτή η παραβίαση των διαδικαστικών κανόνων είναι αποδοκιμαστέα κατά μείζονα λόγο διότι τα προσβαλλόμενα από την LG στοιχεία άσκησαν προδήλως αποφασιστική επιρροή στην κατάληξη της διαδικασίας, καθώς το τμήμα προσφυγών δέχθηκε μερικώς την αίτησή της, αναθεωρώντας την απόφαση του τμήματος ανακοπών, με αποτέλεσμα η αίτηση καταχωρίσεως του σήματος «compressor technology» της BSH να απορριφθεί για ακόμα περισσότερα προϊόντα.

141. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, το ΓΕΕΑ επέμεινε στο γεγονός ότι η διαδικαστική αυτή πλημμέλεια είχε πλέον «επανορθωθεί», καθόσον η BSH είχε, για περίοδο δύο ετών, τη δυνατότητα να προβάλει λόγους σχετικά με την προσβολή των δικαιωμάτων της κατά τη διάρκεια της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας που έλαβε χώρα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

142. Πρώτον, η συλλογιστική αυτή βασίζεται σε μια παράξενη αντίληψη της έννοιας της επανορθώσεως.

143. Τα δικαιώματα άμυνας πρέπει να τηρούνται στο πλαίσιο κάθε διαδικασίας δυνάμενης να καταλήξει στην εκ μέρους δημοσίων αρχών έκδοση διοικητικής ή δικαστικής αποφάσεως η οποία θίγει σοβαρά τα συμφέροντα ενός προσώπου[48], και το ΓΕΕΑ το αποδέχεται ρητά στις κατευθυντήριες γραμμές του. Δεν μπορεί, επομένως, να αποσείσει τις ευθύνες του υποστηρίζοντας ότι το δικαίωμα ακροάσεως ικανοποιήθηκε κατά τη διαδικασία ενώπιον των δικαστικών αρχών.

144. Μια τέτοια επανόρθωση θα προϋπέθετε ότι το τμήμα προσφυγών θα θέσει τα νέα στοιχεία στη διάθεση των διαδίκων, ενδεχομένως, ανοίγοντας εκ νέου τη διαδικασία.

47 — Απόφαση Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ (C-51/10 P, EU:C:2011:139, σκέψη 73).

48 — Απόφαση Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, σκέψη 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

145. Δεύτερον, η συλλογιστική αυτή βασίζεται εκ νέου σε μια σύγχυση μεταξύ των διαδικαστικών εγγυήσεων που επιβάλλεται να τηρούνται όταν ασκείται από διάδικο αντίθετη προσφυγή και εκείνων που συνοδεύουν την απλή ανταλλαγή υπομνημάτων.

146. Πράγματι, όταν ο διάδικος εναντίον του οποίου ασκείται η προσφυγή ασκεί αντίθετη προσφυγή ή ανταναίρεση, οι διαδικαστικοί κανόνες προβλέπουν αυτομάτως νέα ανταλλαγή υπομνημάτων. Αντιθέτως, όταν αυτός υποβάλλει απλό υπόμνημα αντικρούσεως, εναπόκειται πράγματι στον προσφεύγοντα να ζητήσει, αιτιολογημένα, την άδεια να καταθέσει υπόμνημα απαντήσεως.

147. Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών θα έπρεπε, επομένως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, να καλέσει ρητώς την BSH να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί της αντίθετης προσφυγής που άσκησε η LG.

148. Κατόπιν του συνόλου των προεκτεθέντων, η επίμαχη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί επιπλέον και για τον λόγο της προσβολής του δικαιώματος ακροάσεως της BSH και της παραβιάσεως της αρχής της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως, όπως κατοχυρώνονται στα άρθρα 63, παράγραφος 2, και 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009.

VII – **Επί των δικαστικών εξόδων**

149. Κατά το άρθρο 137 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, το Δικαστήριο αποφασίζει για τα έξοδα με την απόφαση ή τη διάταξη που περατώνει τη δίκη.

150. Εν προκειμένω, μολονότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αναιρείται, προτείνω στο Δικαστήριο να δεχθεί την προσφυγή της BSH και να ακυρώσει την επίμαχη απόφαση. Προτείνω, συνεπώς, να καταδικαστεί το ΓΕΕΑ στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η BSH τόσο πρωτοδίκως όσο και κατ' αναίρεση, σύμφωνα με τα αιτήματά της.

VIII – **Πρόταση**

151. Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, προτείνω στο Δικαστήριο να εκδώσει απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 4ης Δεκεμβρίου 2014, BSH κατά ΓΕΕΑ – LG Electronics (COMPRESSOR TECHNOLOGY) (T-595/13, EU:T:2014:1023).

2) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 5ης Σεπτεμβρίου 2013 (υπόθεση R 1176/2012-1), όπως τροποποιήθηκε με τη διορθωτική απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2013.

3) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτόδικης όσο και της αναιρετικής διαδικασίας.